

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 21.

Extraordinair Sessjon.

17de Møde.

Tirsdagen den 18de Septbr.

(Fortf.)

Nimestad (fortsat): Jeg kunde vistnok endnu anføre flere andre constitutionelle Rettigheder, som ere borte; jeg kunde nævne, at Initiativet vistnok maatte falde ind under dem; men da dette imidlertid allerede er blevet fremhævet af en anden Taler, skal jeg ikke gaae ind derpaa. Der blev lovet mig, da Grundlovsforandringerne tredie Gang vare her til Discussion, at Ministeriet vilde overbevise mig om, at Alt, hvad Adressen og det til den sig sluttende Program havde lovet og fordrer, var tilstrækkeligt opfyldt i Udkastet. Jeg hører til dem, der overordentlig nødtigt gaae mod dette Ministerium, men som dog maa give min Stemme i en anden Retning, med mindre jeg faaer en bestemt Overbeviisning i saa Henseende. Jeg tør ikke, efter som min Overbeviisning nu er, træde frem for mine Vælgere, der ikke kjendte Fællesforfatningen iforveien, dersom jeg ikke forud er bleven klart og tydeligt overbevist om, at jeg har Ret i disse Punkter, som jeg har fremsat, og i nogle endnu, som jeg skal tillade mig at berøre; thi, efter hvad jeg nu har sagt, skal jeg indskrænke mig til dertil at sige, at det nu som før er min Overbeviisning, at man ikke kan sige, at Forfatningen har en virkelig constitutionel Charakter, naar den mangler Offentlighed, eller at Offentligheden i alt Fald ikke er bleven bestemt; naar Forsamlingen ikke selv kan vælge sin Formand og ikke bestemme sin Forreeningsorden, og naar den har en saa

færdeles indskrænket Andeel i Lovgivningen og en saa færdeles indskrænket Myndighed i Finanzsager, og mindst kan jeg forstaae, at den kan kaldes en virkelig constitutionel Forfatning i den Forstand, hvori Udtrykket dengang, da det nye Ministerium under Folkets Glæde greb Statsrøret, maatte opfattes saavel af Rigsdagen som af Folket.

Jeg ønskede endnu at henlede Opmærksomheden paa den Maade, hvorpaa jeg opfatter Repræsentationen, saaledes som den er bestemt i Udkastet til Fællesforfatningen. Jeg skal kun i al Korthed dvæle ved de Bemærkninger, der ere gjorte af den høitærede Premierminister. Jeg skal kun i al Korthed omtale enkelte Punkter. Jeg maa saaledes med Hensyn til den Calcule, som han har gjort over Antallet af dem, der ere Vælgere, tillade mig den Bemærkning, at den efter min Overbeviisning ikke vil holde Stik. Jeg troer ikke at behøve at gaae nærmere ind derpaa, eftersom jeg overhovedet, saaledes som ogsaa den høitærede Premierminister har gjort, savner Materiale til at gjøre en saadan Beregning nøiagtig. Jeg troer, at det næsten fra alle Sider er antaget, at den Calcule, som den høitærede Premierminister vistnok bonå fide har gjort — det nærer jeg ikke mindste Tvivl om — ikke vil staae til. Jeg troer ikke, at der i Danmark kan blive 12000 Vælgere paa denne Basis; men selv om jeg troede det, kunde jeg ikke frasalde den Overbeviisning, at det endda er meget haardt, at 199,000 ere udelukkede ved disse Valg. Det er for mig en overordentlig vigtig Betragtning. Det forekommer mig, at man er gaaet altfor høit efter vore indskrænkede Forhold. Jeg gad vist, om der er Mage til Valgrets